

محمد شریعتی کمال آبادی

استادیار، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهرکرد، ایران

چکیده

ایمان به مبداء هستی و ارتباط تنگاتنگ با او باعث آرامش روحی است؛ لذا محبان و اولیاء الهی خوف و حزنی ندارند چون براین باورند که خداوند متولی ومدبر امورشان بوده و در زندگی دنیوی و اخروی یاریشان می‌دهد. برای غیر خدا استقلالی در تاثیر نمی‌بینند در نتیجه از غیر خدا نمی‌ترسند و در آرامش روحی به سر می‌برند؛ اضطراب ندارند چون آینده خود را آینده‌ای تاریک و مبهم نمی‌دانند. نگران زوال نعمتها نیستند چون می‌دانند با تلاش و برنامه‌ریزی منظم در آینده به روزی تضمین شده الهی دست پیدا می‌کنند و با خاطر توبه پذیر بودن خدا گذشته تاریک زندگی، فکر آنها را به خود مشغول نمی‌سازد و چون حسن ظن وظیفه هر مسلمانی است حالت رنج آور سوء ظن‌ها و خیالات پوچ و توهمنها از بین می‌رود و چون مرگ را فنا و نیستی و پایان همه چیز نمی‌دانند نگرانی از مرگ برای آنها بی معنا می‌گردد. به دلیل اینکه منشا قدرت را خدا دانسته با یاد آوری وجود چنین خدایی قلبشان آرام گرفته احساس پوچی وی هدفی ندارند؛ زیرا می‌دانند کسی به تمامی تلاشها و کوشش‌هایشان ارج می‌نهد و پاداش می‌دهد.

واژگان کلیدی: آرامش، اولیاء الهی، یاد خدا.